

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

S Ante J

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

vt in extremis spatijs substatum diceretur sefertio vel lodicula inuolutus. Quia diminutiuu est Selteriolus vel sefertiolu cum accentu in antepenul. Sere dicuntur pili crassiores rigidis atq; erecti quales sues habent. Unde seferolum siue sefertu animal vocatur. Et a sue dicitur sere: quasi sueta quo r suo suis deducatur.

Seuolum/a veteribus dicebat obscuru. Lini. Seuolum abo te dat qd psecuta sapiens egre cotulit.

Setia/vrbis campania qua setinu vinu. Var. Pedula potinos que spectat setia campos Exigua vetulos misit ab vrbe cados.

Seuerus a. um. pe. pro. quasi secus. i. iuxta veru: vel dicitur a seuis detracta a r prima syllaba correpta. Et mo ponit pro graui r cenioio. Cirg. Romulidis rario q; sent curibus seueris. Vd pro crudeli r aspo. Idem: Qui terrice boresis rupes montesq; seueru. Vd pro tristi vitabili. Idem: Inuidia inselix furias annesq; seueru. Hinc Aseuero r perseuero.

Seueritas/grauietas: que e pars iusticie qua iudex nihil otio de supplicio remittit: neq; a vero discedit adeo vt videatur misericordie contraria. Unde r pro crudelitate r quadã nature romitate ponitur: que r seueritudo dicitur. Plau. Quod illud est q; illi caperatur frons seueritudinis?

Seuū/pinguedo ep qua sunt candelę. Plin. lib. iij. Seuum/er omcto pccidis. Serenus: Daria fabu in est hircino collita seuo. Et est conigeroru dicitur q; in vna parte dentata sunt: r que in pedibus talos habent. Bisulca vo r que pedes scilios in digitos habent r carent comibus non seuu: sed adipe habent q; concretus est: r cum refrixit facile frangit/semper est in sine carnis sine sensu: q; nec arterias habet/nec venas. Contra pingue inter carne cutesq; est succo liquidi dū: qd etiã in aliquib; sine sensu eē manifestu est. Tñ de sues viuetes a muribus tradit rotas. Id pingue in sue Lardu dicit. Hinc Seuosus a. um. qd instar seui vngit. Legit tamen r Sepuma quo Seuo as. seu sepo as. qd est seui impono seu candelas ex seuo facio. Col. lib. ij. Feris autē ritus maioru etiã illa p mittit far pinsere: faces incidere/candelas seuare: seu vt quidã legunt sebare/aut separe.

Seuoco as. penul. cor. seculum seu in alterã partē voco duco ve. Luce. li. ij. phil. Et ob e' consiliu societate cū interiret. Cesar. Tu te a trebonio vidim; seuocari

Sextans/sexta pars assis: hoc est dug vncie.

Sextarius/dicitur q; sit sexta pars congi que mensura apud antiquos tam liquidis q; aridis seruiebat. Luce. li. ij. offi. Si enere sextarii aque mina cogeret.

Sextula/sexta pars vncie.

Sexus mascul. generis: r hoc sexus sexi. Secdm Priscia. Plau. in ru. Virile sexus nunq; habui vllū. Car. lib. j. de anal. Sexus vtriusq; virile an muliebre an neutz sit dici pot; habitus vel natura ab e' futuro indica tui: qd est habeo aspiratione in smutato.

S Ante I

Sbilon insula indig esse docet. Aug. lib. xij. de ciui. dei. Que ex eo ceteris terris prefert/ q; omnis arbor: que in ea gignitur/ nunq; folijs nudat.

Si coniunctio quãdoq; adiunctua: vt Si venias facia. Quãdoq; causalis: vt eris doct; si legas. Quãdoq; approbatiua: vt Si pcella peto. Et si qua est celo pietas. Ser. Vbi si exponit pro siquide. Et tñc iungit in dicitio. Nam subiunctio coniuncta abnegatiua est vt faceret si possent. Non interdã pro vtnã. Vir. libro. vj. Si nunc se nobis ille aureus arboze ramus ostendat. Interdã pro postq;. Teren. in Dbor. Verus si redierit molendũ vsq; in pistrino. Quãdoq; p non. Hier. in lib. j. Nunc. Quidus iratus dñs iura

uit/dicens: Si videbunt homines isti qui ascenderunt ex egypto terrã rē. Monunq; pro q; seu siquidem. Est etiã cōfirmatis. Plau. in am. Si simile rem ipse in legē iussit esse iuppiter. Vir. li. j. geo. Centro si munere tellus Lbaonia pingui glandes mutauit arista. Eius cōposita Sin/ siq; siue/ offi/ est/ si licet/ siq;. Si est vt admiserit. si admisit apud Terē.

Sibaris/oppidũ antiquissimũ ab vrbe. iij. milibus pass. distans. Aliud est oppidũ calabrie qd trecenta milium milia cōtra crotoniataz armavit. Cuius populũ sibirite dicitur de vicij r luxuria intep rates: qui a crotoniatis turpiter victi fuere. Unde apud idone os auctores sibiris pro mollicie capitur/ q; scilicet omnium mollissimi r delicatissimi fuerint sibirite. Et quo vice prouerbij sibirite r sibirice delicie dicuntur: r sibirici ludi cū modũ excedat sibirici libel/ liliascui improbi petulantes. Sibiris etiã sit sibiritanus a. um. Scribitur a nonnullis per v ppsilo. Fuit r hoc nomine fluius in calabria. Et Iuuenis apud Horatiũ. Lydia dic p omes te deos oro sibiram cur properes amando perdere.

Sibilus pe. cor. in singulari generis masculi. In plurali masculi. r neu. Hiero. in lib. Iudi. Quare habitas in duos terminos: vt audias sibilos gregũ? Idem contra Ioui. Nec sunt sibila serpentis antiqui. Luc. lib. ij. Cerberus orphee lenibit sibila cantu. Est autē sibilus qui fit ore: vt equi/ boues r bmo/ si ad bibendũ ducant. Col. li. ij. Sibilosq; allecari quo libentius bibant. Qd tamen r de vento r bmo dicitur. Virgil. in buc. Nam neq; me tantũ venietis sibilus haustri. Nec percussa iuuat fluctu tum littoza: Nec que saxo fas inter decurrũ flumina valles.

Sibilo/sibilũ facio. Hiero. Per translationē ad ebress. Qd per os eozũ intolerabilem diabolus sibilat blasphemiam. Huius cōposita sunt: Sibilo/ qd est iuxta seu retro sibilo. Claud. lib. ij. Borgoneisq; premeas assibilat hydria. Exibilo/ extra vel valde sibilos/ aut tumultuari sibilatione eicio. Cicero. in parado. Distrio si paululũ se moueat extra numerũ: aut si versus pñciatus vna syllaba breuior/ aut longior epibilatur et exploditur.

Sibylla cum y ante geminũ ll/ puella dicitur: cuius pect; nomen recipit: r que vaticinant: vt Lactã. r Car. te stantur. Et a consilijs deozũ nunciandis veteres hoc nomē imposuerũt. Zeolus emē σιοος deos dicitur βουλη sententia seu consiliũ dicit. Ergo sibyllas q; sibilullas. i. que dei sententias dixerũt. Hiero. ptra Ioui. q; si eolici sermõis genere sibylla θεοβουλη appellat recte consiliũ dei sola scribit nosse virginitas Sibyllas dece fuisse scriptis Car. Prima fuit persica: secũda libyca: tertia delphica: quarta cimea in italia: quinta Erytreã: sexta samia: septima cumana: amalthea noie: Octaua bellepontia: nona phrygiã decima tyburtina noie Albunea. Suidas aut; plura scribit de ipis r alio modo: sed quoniam Suidæ nostrimẽntio facta est codices impressi sunt emendãti: vbi est maximus error. nam dicit σιβυλλα ρομαικη λεξις εστιν ην επληρευομεν προφητισ ηγοου μωσις iustimo debet dicere: σιβυλλα ρομαικη λεξις ουκεστισιοσ est colice dicit deus βουλη cõsiliũ: quoniam scit deozũ secreta.

Sibur vnteres vocant callidũ r cautũ.

Sic aduerbiũ affirmatis: vt fecisti ne hoc? Sic. Quãdoq; similitudinis. Cirg. Non sic aggeribus ruptis cum spumeus amnis exit. Dñq; oprãdi. Idem: Sic pat ille deũ faciat: sic magn' appollo. Est r cõsuetudo illatus. Luce. Sic tor simul virtutes cõtinẽcie grauitatis iusticie fidei defecerũt. i. igif. Monunq; capif. p valde. Apul. Nec ego rebar sic multozid opus die rũ esse. Frequentius tamē in hoc sensu cõpositũ sicq;

reperit. Duplicat etiam maioris expressio causa.
Sicari. Sicilicet inuat ire per umbras. Fit aut sic a si.
Siccine / aduerbiū interrogant est. **Plau.** Siccine tu
 illā? Siccine nos habes ludibrio omnis?
Sicut / sicuti aduerbia similitudinis sunt. Interdū ta-
 men nō res similes sed diuersas et plane contrarias de-
 norant. **Quintil.** Sed hec eloquēdi sēpta sicut cog-
 nitiōi sunt necessaria: ita nō satis ad vim dicēdi valēt
 nisi illis quēdā facilitas que apud grecos lexis nomi-
 natur accesserit. Habet etiā venustatē atq; utilitatē
 magnā quōtius antecedentē sententiā annectit cum
 sequenti. **Plin.** Ferunt crassum aut crassi in partibus
 interempti nunq; rursus ob id **Agelastū** vocatū: sicut
 nec fesse multos.
Sicuti pe. cor. si alicubi. **Hieron.** in prolo. **Iosue.** Et si
 cubi antiquoū voluminibus lectōe dubitauerint
 hoc illis cōferentes inueniāt qd requirant.
Sicunde aduerbiū significat si ex aliquo loco.
Sica / genus gladij breuioris / quasi seca a secando.
Sicarius / q sicca. i. gladio hominē interficit: per abulso-
 nem dicit qui cede relo quocūq; cōmiserit.
Siccus a. um. per duplex. cē: qd est aridū et sine humore.
Sicri. Summa pētra scopuli siccaq; in rupe reledit.
 Per trāllationē ponitur pro exercito quasi nimio la-
 bore exhausto. **Plau.** Sicca / frugis / continentē amā-
 tem vpois maxime.
Siccitas / siccitudo. **Col.** lib. ii. Si vero torpor celi sic-
 citatis regionis suadebit februario statim profandē
 di sunt.
Sicco as. tam in passiva q̄ in actiua significatione repe-
 ritur. **Lactā.** lib. vii. Flumina et stagna siccauerint: id
 est seca facta fuerint. **Col.** lib. ii. Si humidis erit abū-
 dantia vlginis ante sceleris fossis. **Luuius** cōposita
 sunt **Assiccō** qd est valde secco. **Idem** in eodē. Ea cū
 spicas ediderint prius q̄ semina byent estib; manu
 carpunt et suscipiā in sole cum assiccauerint recōdū-
 tur: atq; ita reposita perrinat quo diutius q̄ cetera.
Abssiccō. **Idem** lib. j. Plurimū refert non abssiccato
 sicco simū vires cōtinere et assiduo macerari liquore.
Desiccō / valde sicco. **Erico** / extra sicco / euacuō.
Siccesco is. a sicco es. **Pli.** lib. xviii. Aquilonē s̄nunci-
 at terra siccescens / sed rosecens repente baustrū im-
 miser in rose occulto. **Col.** lib. vlti. Senū grecū vete-
 re vino macerato: deinde in sole exponito / aut in sur-
 no vt siccescat. **Hinc** **Assiccesco.** **Idem** ibi. In muria
 luere optet et exp̄ssos in cratib; pādere dū assiccescāt.
Siccaneus a. um. qd est naturaliter siccū. **Col.** lib. ii. Et
 prati animaduertimus duo genera: quorū alterū est
 siccanēū: alterū rigūū.
Sicera pest. cor. nuncupat omnis potio apud hebreos
 que inebriare potest: vt scribit **Hierony.** ad **Hebr.**
 Sive illa que fermeto cōficiat: sive pomorū succo aut
 faui decoquatur in dulcē et barbarā potione aut pal-
 marū fructus exprimatur in liquore: cocitq; frugib;
 aqua pinguior coloratur.
Sicābi / populij germanie menapij finitimi ad vtrāq;
 rbeni ripam habitātes. **Hi** crues natura flavos ha-
 bent: quos crescere sinit et artificio quodā intorquet.
Bar. lib. j. **Erubus** in nodū cortis venere sicābi.
 quidā cum y greco scribunt.
Sicani / populi hyspani a fluuio sicare dicit. **De q̄ Luc.**
Deperios inter sicaris non vltimus annis. bi duce
 sculo eclufis aboriginibus italiam tenuerūt ipsiq;
 postea ab illis pulsi quos ante pepulerāt insulā vicī-
 nam italię occupauerūt: et eā sicaniā a suo nomine nū-
 cupauerunt. **Luuius** dictionis syllabica indifferenter
 ponitur. **Sicri.** lib. iii. **Sicano** pretenta sinu iacet in-
 sulā cōtra. **Syrus** li. viii. **Sidera** elisicis aderat gēs
 sicana votis.
Sicania / dicta est sicilia a sicania populis qui primi eam

insulam incoluisse feruntur: qui tamen non sunt hi /
 digene / sed hyspani. **Sicilia** vero a ducis nomine: ve
 inquit **Seruius**.

Sicaris penult. cor. nomen est fluuij in hyspania: a que
 sicani populi dicitur sunt.
Sicionia / insula est in mari egeo ex opposito ad epidau-
 rum. **Alta** quidē et eminens: vt refert **Pli.** **Est** et **Sy-**
cionia seu **scyon** vrbis in achaia nō procul a corintho
 in qua primus regnasse fert **Regialeus**: que nūc **La-**
rentia dicitur **Sycionē** fuisse officināz omnium metal-
 lozū patriā. **Pli.** scribit: In ea etiā **Licerōe** esse mol-
 les et muliebres calcei confici solebant. **Unde** **Sicy-**
onia calcamenta dicta sunt. **Lucil.** Et pedibus leuis
 sicyonia demit honesta.

Sicem / filius chanaā q̄ ciuitatem sui nois edificauit in
 pbenice que **Sidon** a grecis appellata est.

Sicilia / italie insula a **Siculo** **Neptuni** filio dicta. **Tel-**
scilia quasi sicelita: hoc est erecta. **Hinc** olim agro
Butio anera: mox interfulo mari sculo auulsa. **Ob**
 hoc greci **regego** nomē dederunt quasi auulso. **Unde**
Sicri. lib. ii. **Hec** loca vt quōdā et vasta cōuulsa rut-
 na (**Tin** qui longinqua valet mutare vetustas) **Diss-**
 luisse ferunt cum procius vtraq; tellus **Una** foret.
Eam greci sicilia dixerūt. **olim** trinacria appellata
 est q̄ tria acra: hoc est tria cacumina habeat. **Hi** tri-
 bus promontorijs in diuersa procurrunt. **Tel** **Trique-**
tra / q̄ triāguli figurā habeat **hmoi** **Δ**. **Triquerā** em
 figuram triangulāre dixerūt. **Quorū** vnus angulus
 qui in meridie vergit / **pachynus** dicit. **Alter** **Delos**
 qui ad septentrionē spectat et ab italia mille quingen-
 tis passibus distat. **Tertius** **lilybens** qui cartaginē
 maxime spectare videt et ab apud lictoribus. **cx-**
milibus pas. distare prodiderūt. **Hec** ab oriente et oc-
 cidēte septentrionēq; **tyrbeno** mari meridie abhi-
 co alluit. **Patet** in longitudine a peloro vsq; ad **pa-**
chinū multa pas. **clxxxvii**. In latitudine. **clxxxvii**. **Sica-**
nia preterea dicit et a sicanijs hispanie populis q̄ du-
 ce sicano pūmā in italiā venisse ferunt. **Hec** a **pun-**
capio: vt **Iusti.** scribit **Cyclopū** patriā fuit: quibus ex-
 tinctis golus regnū insule occupauit. **Unde** **Sicri.**
lib. iii. **Ignarijs** vix **cyclopū** allabimur oris. **Et** illud
Erulat et **hneos** vidit **cyclopū** **ulysses**. **De** hac **Dio-**
sc scribit: **Sicilia** optima insularū omnium antiquita-
 te rerum ceteras antecellit. In ea sunt panorm; **La-**
tbana / **Syracuse** .ij. olympiade condite. **Preterea**
Desfana / **Eryx** et **Leontinū** / **Boigie** **philosopbi** pa-
tria. **Ibi** **Arcebulus** fons. **Eryx** et eterna montes. **Est** et
Sicilia herba a siciliendo dicta: quā alio nomine **se-**
nogreca vocat; q̄ nulli; fere cultus sit / sed tū sicilif:
 hoc est secat. In ea primūz seminātū est: et **Comedia**
 pūmā inuenta est. **Hic** **archimedes** natus q̄ siderum
 disciplinā machinatus est. In ea specus **lestrigonū**
 vbi habitabant et **Achates** lapis inuenit.

Siciliētes dicunt qui alibi orti in sicilia versant.

Siculi / qui et sicilia sunt / vt incolę / vel indigene. **Siculi**
 mare angustū atq; anceps alterno cursu modo i **thu-**
 scum / modo in **Bonium** pelagus insluit / verticosum et
 scyllę ac **charybdis** scuita incliā.

Sicilis idis forma greca a **Sicilia** fit. **Sicri.** **Sicelides**
 muse paulo maiora canamus.

Siciliho as. sicula lingua loquor. **Plau.** **Hi** atticisat:
 sed sicilifiat.

Sicileo es. sicilius: vt sicilio is. iiii. itū. **Siciliere** est q̄ ma-
 le secta sunt scicare: vt fit cum senesces pretereunt in
 pratis. **Pli.** lib. xviii. **Prata** quōtius secta sunt / sic
 fire optet: hoc est qd senesces pterierūt se. **care** **Sar-**
lib. j. de re rus. **Quo** facto sicilifēda prata. i. scilicet cō-
 sectanda que senesce pterierūt / ac quasi herba tube-
 rosum reliquerunt campū: qua sectione arbitro: di-
 ctum sicilifē pratum.

Sicilicus scrupulos ser. cōtinet: dicit q̄ semilicā secer.

Sicilices/bastarū spicula lata.

Sidus apud hebreos dicitur vicia. Apud grecos latinosq̄ quarta pars vniq̄ r̄ stateris medietas drachmas duas appendens.

Sidmina quidā ita edisserunt inquit Hiero. vt ea gen^o arborū appellare velint que palestine nascunt in cā-
pistris q̄ si nō vellent amarissimas caryculas fa-
ciunt: r̄ a culcibus corripunt nobis aut q̄ solitudo
in qua morabatur Amos nullū hōmō gignit arbozem
magis videt rubos dicere qui afferit moras r̄ pasto-
rum famē ac penuriā consolantur.

Sidmū/genus veteris saltationis quasi siccitū: hoc
est cantū apud sitos. Unde Sitten q̄ apud sitos ca-
nere solitus est: hoc est vita functos r̄ sepultos.

Sidon vrb̄ p̄henicis insignis cananeorū ad aquilones
respicens: r̄ postea regionis iudee: p̄henices: vt
quidā aiunt cōdidere qui terram relicto patrio lo-
lo asyriū stagnū primo mox mari proximū litus in-
coluere: condita vbi vrb̄ quā a pisciū vbertate sidona
nā vocauerūt: eo q̄ tali nocte piscem vocent. Sed dein-
de post multos annos expugnati ciues sunt qui nauis
bus appulsi Tyron vrbem anno troiang cladis cōdi-
derūt. Hanc Eusta. a Sida Beli filia dicā putatio/
sepibus a Sichē filio ebanaan q̄ apud hebreos etiā
sichē vocat. Hinc Sidon^o a. um. vt vestis sidonia:
id ē purpura: quoniam Sydon in tyro est. Et licet do-
syllabā correptā habeat. Virg. Sidonia q̄ ostentat
opes. Et Sidonio est inuencus equo. Inuenit tamē
quādoq̄ producta: vt apud eādē: Oblituit primo
aspectu sidonia dido. Sicut in primitiuo: Teucrum
memini sidona venire.

Sidonū populi sidonis vrb̄is. Sidones p̄ ppli tbra-
cū prope hebrū quos Di. Sidones appellat. Sūt
r̄ alij sydones in scythia.

Sido is. sedi solum. Dicitur enim fieri a sedeo. Est
autē sidere deorsum decēdere seu ad sedendū firmā
dum/manendū vt ponere. Virg. Sedibus optatis
gemina sup arborē sidit. Hui^o cōposita sunt Alido
cōsido/circūsidio/desido/insido/obsidio/plido/qd̄ est
valde seu perfecte sideo/perfido. Virg. lib. iij. Geo.
Turpis oues tentat scabies vbi frigidus imber Al-
tius in vitium perfidit r̄ horrida cano Brama gelu.
Subsidio/subdus cado/descendo/decuro. Virg. li.
v. Subsidunt vnde tumidiq̄ sub axe tonanti Ster-
nitur equo: aquis. i. sublabunt. Quid. li. j. mc. Jam
mare litus habet plenos capit aluē annes. Flumi-
na subsidit colles exte vident. Iussit r̄ extēdi cāpos
subsidere valles. i. descendere.

Sideritis/lapis quē alio nomine heracleon alio Da-
gnem vocamus cōto τοῦ σιδερίτου: hoc est a fer-
ro. Nam a magnetē trahit ferrū.

Sidus licet quidā grecū esse velint cōto τοῦ σιδε-
ris est simul r̄ a sidē videre q̄ plures stelle simul cōspi-
ciantur. Alij ad σιδεω: qd̄ est cōmeo r̄ puento:
vt sic plurimū stellarū conuētus: latinū tamē esse pu-
ratur: r̄ a sīdo deduci quod est fixus maneo: q̄ sidera
insidant. i. fixa stent. Est enim sidus qd̄ aliqd̄ signum
cōpluriū stellarū cōpositū est: vt aries/taurus/andro-
meda/perseus/corona r̄ quēcūq̄ variariū genera for-
marū cōposita ferunt in cglū recepta. Stella p̄o sin-
gularis est que non admixta alijs sola fert. Sic apud
grecos aster r̄ astron diuersa sunt. Et aster/stella vna
Astron signū stellis coactū: qd̄ nos sidus vocamus.
Quādoq̄ tamē sidus p̄ stella ponit. Licet. Itaq̄ ne-
scūt hos siderū errores. Quinti. Quid hec fulgētū
siderū venerāda facies: q̄ quādā velut infixa ac cōbe-
rentia perpetua semel capta sede collucēt. Alia toto
sparsa cglō vagos cursus certis emittunt erroribus.
Siderē?/sidera siderē: qd̄ est sidere est: vt splendor si-

derens. Aliquādo ponit pro alio. Bar. Dic vbi si-
derens propius videt alra colossus. Aliq̄ p̄ fulgē-
ti. Virg. Et splendidus cebra sidera polus.

Siderari est sidere afflari. Hinc Sideratio morbi gen^o
partem aliquā corporis sepe pene totū corpus pec-
tantis subito atq̄ epiccātia r̄ plerūq̄ hominē enecā-
tis: q̄ cum repentino quodā eueniat impetu r̄ c̄ cglō
vi quādā sideris prouenire putat. Unde Di. Side-
ratio tota e cglō ē. Idcirco a sidere nomē assumpsit.
Sideratio etiā dicit q̄ corpus stupore quodā attoni-
tum subito cōficiat. Nec in humanis tm̄ corporibus
sed in arboribus ac plātis sideratio est quādo vapo-
rum siccitate arbores moxunt: vt inquit Plin. lib. r.
Hic morbi greci αστροβολιου noiant a sideris
pulsione maris saturni r̄ marti coitu in sede virginis
aut geminorū lunę solisq̄ defectu. Sic desiderari di-
cunt q̄ sidere vesan r̄ ledunt. i. q̄ vim r̄ malignita-
tem alicuius sideris statuis tēporibus sentiūt. Plin.
fluuiatiliū silurus canicule exortu siderat r̄ als fulgo-
re sopit. Plau. Sideratus est mouerū pōt. Hinc
siderari dicit cum maturius hyberna tēpētas mo-
uerit quasi sideris tempus.

Siderites pen. pro. herba que r̄ asteriscū: folio similis
ocymo nigro: tm̄ nascens in regulis parietinisq̄.

Sifilatores a veteribus dicebant simulators r̄ Sifila-
re: qd̄ nos stolare dicimus.

Signū proprie est parua quēdā significatio/indicās to-
rius rei qualitate inquit Do. Terē. Num eius color
pudoris signū vq̄ indicat: Hinc literarū notę signa
dicunt. Item notę genitue r̄ q̄ pecudibus inuēiūt.
Hinc duodecim signa celestia signa dicūt q̄ in cōdia
co sunt: q̄ notę quorundā animalū sunt q̄ ad naturā
solis iure referuntur: scz Aries/taurus/gemini/cancer
leo/virgo/libra/serpens/sagittarius/capricorn^o/aq̄-
rius/pices. Itē signū venillū dicit ab effigie anima-
lium que in venillis fieri cōsueverūt. Luc. Signa pa-
res aquilas ac pila mirantis pilis. Hinc antesigna-
nus signorū propugnator qui ante signū constituitur
in acie. Signa quoq̄ dicit sculpsit. siue fustia ad
effigie animalū fabricata quemadmodū tabule opa
pictorū. Unde signa r̄ tabulas dicimus pro celatis
opibus atq̄ depictis. Siquidē in tabulis antiq̄ pin-
gebant non in parietibus. Tabule igit picture sunt
signa p̄o statue. Unde apud Sal. Signa r̄ tabulas
pictas vasa celata mirari ea priuatum r̄ publice rape-
delubra spoliare. Hinc fit insignis. In figuris autē
vt Aug. li. de quantitate animę scribit signū dicitur si
principiū lineę est: aut etiā finis: vt cum oino aliquid
notat qd̄ sine partibus intelligēdū sit: nec tm̄ obtine-
at figure mediū Pūctū cum mediū tenet figure. Est
igit signū nota sine partibus: punctū nota mediū si-
gure tenens. Ita fit vt omne punctū etiā signū sit: nō
autē omne signū punctū videatur.

Sigillū diminutiū. i. parū signū pro vt signū statua
significat.

Sigillatim aduerbiū/significat per singulos.

Sigillo as. signū impūmo. Hinc sigillate dicitur litte-
re. i. clausę r̄ a nullo impresse. ppter qd̄ veteres sigil-
lare pro claudere vsurpabant. Bar. Cōtra lex nimis
impia est: ne filij patribus luce sigillent oculos.

Sigillaria opa sunt parę imagines ficulib^o descriptę
dicta a sigillis. i. paruis signis.

Sigillaria/vicus erat vbi sigilla vendebant. Hel. li. v.
Sigillaria forte in libaria ego r̄. L. Paulus apud
poetam confederamus.

Signifer/ q̄ signa fert: hoc est vexillifer. Et signifer dicitur
circulus in quo. r̄ signa sunt q̄ grece codiac^o ap-
pellatur ab effigie animalū que in eo sunt.

Signo as. signū impūmo. Virg. Et sumo vestigia pul-
uere signent. Unde signare epistolā dicimus anulo

signū imprimere. Cuius contrariū est: Resigno/ qđ est delere signo aperio. Sic signatā pecuniā dicim⁹. **M**ero. Habitacula in quibus scabre etiā incudes ⁊ mallei quibus pecuniā signat visebant. Sic signata pecora que signis notata sunt: ⁊ que notā iustas habent. Interdū signare significat ostēdere/ indicare signo. **P**lau. in Cil. Cui hec excidit cistella: recte ecclū locus signat vbi ea excidit. Idem hic meretricē deperit signat tamē se eā non amare. Interdum scribere. **C**ol. lib. i. Huc pertinet p̄clara nostri poetę sentētia. Laudato in gētia rura/ erigū colito. Qđ vir eruditissim⁹: vt mea fert opinio traditū vetus p̄ceptū numeris signauit. Unde ⁊ subsignare subscribere dicim⁹. Et signare designare. **C**irgi. lib. ii. geor. Quin etiam cęli regionem in cortice signant. **H**uius cōposita sunt: **A**signo/ qđ est attribuo. **D**ona. **L**ice. lib. j. ad beren. Sed si quo tardius hec qđ studes absoluetum rerū magnitudinē/ tum occupationibus assignare debebis. **L**actā. lib. iii. Existimauit oportere etiaz mulieres militare ⁊ cōsiliis publicis interesse: ⁊ magistratus ingerere ⁊ imperia suscipere: ita bis arma ⁊ equos assignauit. i. dedit. **C**onfigno sigillo. **P**lau. in cur. Eamus intro nunc vt tabellas consignemus. **L**actā. lib. de ira dei pro mando vsurpauit. Cū hec etiam scriptis ad eternā memoriā cōsignaret. **C**ircū/ signo. **C**ol. li. ii. In his deinde obseruato gēnā que bene apparebit certamq; speciem germinis habebit eam vnde cęm digitis quadratis circū signato. **D**esigno/ exigno/ perfecte signo noto ve. **L**ui. lib. j. Et qđ sacra omnia exscripta/ exignataq; attribuit quib⁹ hōi/ stis/ quibus diebus/ ad que templa sacra fierēt. **O**bsigno/ resigno ⁊ subsigno.

Significo as/ signū facio siue per signa notuz facio/ de/ monstro. **L**ice. Hec que significatio doloris. **H**inc consignifico. **A**pul. Ea furoris consignificatione perterriti omnes.

Signatores dicebātur: qui aut testamēt⁹ / aut causas subsignabant. **S**al. **H**is modis mala facinora docebat ex illis testes signatoresq; fallōs cōmodare videntur fortunas pericula vitia habere.

Signatorius a. um. qđ signat: seu quo ad signandū vt mur: vt signatorius anulus. **V**aleri⁹ mari. **E**t anulo quo signatorio vtebat. **P**aul. iuriscōsultus. **A**nnulus signatorius ornamentū appellatione nō cōtinet.

Signacula/ proprie est signū alicui rei impressum/ vt lateat quousq; referetur.

Signo is. u. tum. signo aliquo noto: a quo fit compositum **In**signo. **I**nde insignitus.

Signū op⁹ qđ fractis testis addita calce conficiebat. **C**ol. li. j. Cuius solū terrenū prius qđ consternat per fofsum ⁊ amurea recentī madefactū: velut signinum opus pilis condensatur.

Signia/ vrbis campanię in lepino monte posita. **C**olu. **Q**ue marrucini/ que signia monte lepino.

Sigeū/ **T**roię promōtorius appellatū est propter herculis taciturnitatē. **H**ic enim quia p̄hibitus hospitiō fuerat/ simulauit abscessum: morq; per silentium aduersus troiam veniens eā cepit. **σ**ιγνη enim silētii facere gręci dicunt: tñ cōtra **S**uidas aliter dicit: in qđ est **σ**ιγνηοι πολλοισυ τροαδοσο απο τωσινσ σιγνηοικαι σιγνηο ακροτεροσ.

Sigma atis. mensula excolea que fer capet coniuuas in similitudinē elemētū gręcānci. **U**nde forte ⁊ nomen accepit quemadmodū cęra siue cęrecula a cę litterę signura **L**apidius de helioga. **P**rimus inuenit sigma in terras sternere. **I**de: **E**t de croco stigma strauerit cū sūmos viros vocaret ad prandīū.

Sileo es. lvi. significat taceo: **H**uis inter se differāt qđ silere dicat qui nondū cepit loqui. **T**acere qui iam cepit. **S**i hec differentia vera est quas ponit **S**er. falsi

sunt qui dicunt **S**ilere factitiū verbi esse ab s littera qđ silētū nota est: qm̄ in ludis litterarijs / publicisq; conuentibus dū volunt silentiū indicare s litteras qđ stibitādo p̄nūciāt. **H**inc fit cōpositū **S**ilēo.

Silēco/ tacitus fio. **T**eren. in adel. **Q**uid ego nūc agā nisi dum hę silēscant turbę. **I**nterea in angulum aliquo abeam.

Silentiū/ taciturnitas. **U**nde silentiū noctis pro intermpesta nocte ponit quā alij cōcubium; alij conticinū vocant.

Silētia dicunt loca in quibus siletur.

Silēnus/ bacchi nutricius fuit.

Silanius/ mōs hibernię insule altissimus: a **S**ilānio rege in vertice eius sepulto dictus.

Siler generis neutri/ arbor quā vulgo salicē vocāt. **C**irgi. lib. ii. geor. **M**amq; alię nullis hominū cōgenit⁹ ipse **S**ponte sua veniūt cāposq; ⁊ flumina late **C**urua tenent: vt molle filer/ lentęq; geneste. **S**iler generis masculi. **S**ilicis/ p̄cētinosi iuxta **V**alernū de curis qui ⁊ slerus dī. **L**uc. libro. ii. **R**adensq; salerni recta siler. **H**ic **L**ucania diuidit a picentinis campanoz cuius aqua virgulta indurēcunt: vt inquit **S**yrus. **S**ilerus pen. cor. siluius de quo modo **S**yrus libro. viii. **H**unc silerus quo nutrit aquis.

Sile/ herba quā alio noie **S**iselin vocāt cuius vel radice vel semine vinū condiebāt: qđ ante meridiē sumere mos erat: p̄pterea silatū antiqui dicere.

Sil silis/ idem qđ ceruleū: vt est apud **P**li. lib. xxxv. **A**ulso: **S**i ne peregrini vox nois an latij sil.

Silus/ nasus sursum versum aduncus. **U**nde galice qđ a similitudine silę appellat⁹ surus: quemadmodū **S**imus vocatur qui p̄cellis est naribus.

Silus/ amnis **T**entę primus in stagnū cadēs: vbi nōc habent subarbāne **T**entiarum insule/ **V**iruanum **T**orcellumq;.

Silli per duplex. **I**l. **N**am apud gręcos **σ**ιλλοι scribitur pro dicacitatib⁹ ⁊ salibus. **U**nde **B**el. refert **T**imonem quem dā scripsisse librū maledicentissimū qui sillos inscribitur.

Sillo/ qui prominentia habet supercilia a **S**ileno quez hirsutis suspicijs fuisse tradunt.

Silicia siue silicula/ herba que alio noie dicit⁹ senū gręcum ⁊ telis a diafcoride vocatur.

Siler/ masculi generis/ lapis durus: ex quo ignis excuti solet: dicitur qđ de eo ignis saliar: vel qđ silentem intra se ignē habeat: qui attritu aut paulo excitet. **C**irgi. li. vii. tamē se genere vsus ē. **S**abat acuta siler p̄cellis vndiq; sapis. **Q**ui. li. vii. me. **A**ur vbi terrena silices fornice soluti. **H**inc lapidē iuratur p̄ iouē tenebant dicentes: **S**i scēs fallo qui me despicit salua vrbear cęq; is me eiciat vti hunc ego lapidē.

Sileceus. a. um. qđ est ex silice.

Silicatus a. um. qđ est ex silice factū: vnde stratę vię dicuntur silicę.

Silicerniū varie exponi solet: scribit **M**onius esse funebre cōiuuiū/ qđ sensibus exhibet. **F**estus docet eē faciminis genus quo familia in luctu a sletu purgat: qđ cuius noie instituebat ea res is iam silētii cerneret. **C**icil. **L**redidi me silicerniū eius esse esuz. **D**ona. inquit esse cęnam que inferē dijs manibus: vel qđ cę silentes cernā vmbre: vel qđ hec inferē cernant neq; degustent. **N**am de his que libant inferis qđqs ederit aut biberit funestā ē. **H**inc **T**eren. in adel. appellat senē silice. nū qđ iamā silētibus cernēdus sit. **A**lij **S**ilicerniū nomē fictū a **T**erentię existimant. p̄ sene qđ incuruitate silices spectet. **Q**ui recte sentit/ affir mant silicerniū funebre coniuuiū esse qđ apud veteres sensibus exhiberi solebat: dicit qđ cum silētio edētes cernerent: vel qđ cogitarēt se morillū secururos. **Q**uapropter abēntes a cōiuuiis: veluti se ampli⁹ nō

vilari mutuo se salutabant. *Var.* Funus erecui lau-
 de ad sepulchri antiquo more silicernu cofecim? id
 est coniuiz in quo prius discedentes dicimus alijs
 alij vale. Silicernu ergo. *Teren.* senem vocat atqz
 decrepitu. i. dignu: vel cui silicernu fiat: vel qui ad si-
 licernu vocetur.

Siligo pe. core. a. *Pisicia.* sumit pro maguderi: qui li-
 yu inducit. *Plau.* in ru. *Sen* tibi confidis fore mul-
 tam magudrim id e frugis genus: hoc est caulis qui
 nascit ex ea parte cuius radix stirpis auellit: vel pot
 vt alij dicunt siliginē. *Pl.* no siligo nuqz maturefcit
 pariter: nec vlla segetu minus dilatione patit: ppter
 tenentate bis qz maturere granu demititibus: sed
 minus qz cetera frumeta in stipula perclitaf: quonia
 semp habet recta spica: nec rore cotinet: qui rubiginē
 faciat. *Idem* lib. xvj. *Siliginē* lautissimus panis pi-
 strinaruqz opera laudatissima pceclit in italia. *Col.*
 lib. ij. *Omne* triticu solo vlyginoso post tertia aratio-
 nem couertit in siliginē. *Ex* quo hic patet siliginē eē
 tritici genus. *Hinc* Siliginous a. um. qd est materia
 tum ex siliginē: vt panis siliginous que *Seneca* com-
 mendat his vobis: *Dalu* panē inqz: expecta bonus
 fructu illu teneru tibi z siliginē famēs reddet.

Siliqua pe. cor. foliculū seu integumentū vbi grana le-
 guminu includunt: z si qd leguminibus est silē. *Cir-*
gi. lib. j. *geor.* *Brandio* vt serus siliquis fallacibus
 esset. *Pl.* lib. xvij. de fabis loquēs ait. *Nam* silique
 caulesqz grassissimi sūt pabulo pecori. *Helcio* an *Am-*
bro. de hac intelligat: cū sup *Lucā* inquit: *Qui* autēz
 aprior vniū abus qz is qui silique modo inē inanis
 foris mollis est quo corpus nō reficit: sed implet: vt
 sit magis oneri qz vtili. *Siliqua* itē grani genus est:
 vt est apud *Col.* *Silique* modij sex vt septe totidem
 operis obtinunt metunū vna. *Itē* siliqua fructus ar-
 boris. *Doza.* *Amir* siliqz z pane secūdo. *Arbot* ipa
 siliter *Siliqua* appellat: pducit est z cortex ipse: vt
Pl. scribit: *mandit* digituū boia lōgitudine habet:
 lantitudine no pollicarē: z nonnūqz falcata est. *Quidā*
 ex recentioribus nō indoctus scribit siliquā esse gra-
 num tpece inclusum quo abundat apulia varioqz vo-
 cabulo apud italicos tpecaqz obloqz z plana sapor-
 nis dulcedine habet. *Benufces* carubā vocant: z alij
 fabā grecā. *Unde* z pūmū omniu z minimū pōdus
 erat apud romanos. *Post* siliquā erat scrupul⁹ grece
 latine obolus qz sex siliquis coficiebat: quem nos pē-
 sum denariuz iam dicimus. *Est* no viginisiquarta
 pars vncie. *Supra* scrupulū drachma erat: qz ex scru-
 pulis tribus costabat. xvij. siliquas cōprehendens.
Sextula autē ex quatuor scrupulis: hoc est drachmā
 z tertia cōtinebat: dicta qz sexta sit pars vncie. *Hanc*
 quodā tēpore veterustiores denariū appellarūt: dena-
 rius tunc argenteus minimus erat ponderis siliqua-
 rum. xvij. qz denariuz pprie de decem assiu pon-
 do costat atqz erat apud antiquos minima eris signa-
 ti pars. *Supra* sextulā semuncia legimus dimidium
 vncie continēt. *Antea* ab vno denoiatur qz ex. rii.
 ea vnica est pars assis: z ea ex octo drachmas coficie-
 batur: siue sex denarijs. *Ante* dug sextans / qz si
 pars assis nuncupat. *Quadrans* / quarta pars. *Tri-*
ens / tertia pars. *Vide* in dictione as. *Inde* as ex. rii.
 vncijs constans qz libra dicit ex. rcvj. drachmis siue
 denarijs. lxxij. confecta. *Supra* assē erat dupondi⁹
 dug libz a duobus ponderibus. *Pondus* em z pon-
 do assis pondere dicebat. *Unde* z vnum pondus est
 assipondiū appellatum. *Ultra* dupondiū est *Sester-*
ti⁹ libz dug z semis: quasi semistertius: hoc est post
 sequens tertio loco semis. *Quē* enim fiebat ex duob⁹
 assibus z tertio semisse sestertiu veteres vocauerunt.
Supra sestertiu *Tertius* a tribus assibus. *Decussis*
 quoqz ac nonnullis / decussis reperitur octo / nouē ac

decem asses. *Decussis* no denariū: z a decem assib⁹
 noiauerunt. *A* duobus deinde decussibus vicellis. i.
 viginis asses. *A* tribus tricesis: triginta asses a centū
 centullis centū asses qz erāt breues ex gre nūmū supra
 centullem manus eris vocabulū non habemus.

Siliquoz artis. siliquas facio: hoc est integumēta. *Pl.*
 lib. xvij. *Inter* oēs autē costat nihil esse vtil⁹ lupini se-
 gere prius qz silique aratro vel bidentibus versa.

Siliquastrā. *Vide* in dictione *Seliquastrā.*

Silurus pe. p. peculiariū nū pīcis tradit. qz z in de-
 nubio reperiat que nō ab simile ei purat quidam do-
 ctissimi que sturionē appellamus. *Ambro.* lib. beza.
Laptus est silurus z inuicilis pēda detecta est. *Et* rur-
 sus: *Et* siluru qui minorū piscium visceribus aliu re-
 plet. *At* *Scylurus* per c z y nomen viri propriū qui
 vt *Plutar.* auctor: est cū relictijs maribus filijs octo-
 ginta die esset obitur⁹ hastiliū fuscem cuiqz obediēs
 vt illū confringerent iubebat. *Ad* autē singulis se pos-
 se negantibus ipse singillatim educta hastilia omnia
 facile cōfregit. *Ita* docens illos vbi vna esse per seue-
 rarent firmos ac potentes fore: imbecillos autē si se-
 pararent ac dissiderēt. *Silura* / insula in oceano bry-
 tannico: vt *Solinus* inquit: cuius boies numeros retu-
 ran. *Dant* res z accipiūt mutuatōibus.

Sylua generale nomē est: nō solū arborū / sed etiā herba-
 rum. *Cirgi.* li. j. *geor.* *Subit* aspera sylua lape tribu-
 liqz: proprie tamē arborū z que cedua est: hoc est que
 habetur in eā vsum: vt ex ea materia cedat / qz si succi-
 sa sit / nihilominus dicitur sylua: quonia rursus ex stirpi-
 bus aut radicibus renascit. *Dicta* sylua quasi solia: vt
 vel ab eo qz grece *σύν* materia dicit. *Et* vt illi hylē
 pro materia: sic nostri sylua poluerūt. *Et* est aut glan-
 disera: cuius arbores nō cedunt / sed ad escam qdru-
 pedibus pēbēdā seruant: aut cedua qz in ea arbores
 cum ad iustā pceritatē creuerūt cedunt: vt vel edis-
 cationibus vel alijs vrbus materia pbeant. *Luc* nō
 est ceduus / sed manu cōstitus religiofusqz deo vt bo-
 minis alicuius cineri dedicatus circa delubru dei vel
 sepulchri. *Saltus* est sylua inuia vbi pasci atqz estiu-
 re vel hyemare pecudes solēt. *Memoria* voluptatis
 causa cōparata z plena amgnitatis. *Quādo* qz sylua
 dicit qd ex tēpore scribit velocissime. *Est* vtur pū-
 ma materia quales sunt papinū syluz. de quibus ipse
 sic scribit: *An* hos libellos qui mibi subito calorē z q-
 dam festinandi voluptate fluxerūt / cum singulis de
 nu meo prodissent cōgregatos ipse dimitterē. *Quin-*
til. *Quertum* est hinc eozū vitū qui primo decurre-
 re per materiē stilo qz velocissimo volunt z sequētes
 calorē atqz impetū ex tēpore scribūt. *Hanc* syluā vo-
 cant. *Sylua* z poete nominat elementozū congeriē:
 vnde cuncta procreatur. *Hinc* *Syluula* z *Syluecula*
 diminutiuā: z cōpositū *Syluicula*.

Syluaticus a. um. qd est syluz seu qd ad syluā pertinet.
Aug. in *Pē.* interpretatione. *Done* paganos ligna
 esse syluatica extra ecclesiā adhuc pot inde fieri aliqd
 quō de lignis fabulibus est lignuz fabro aptū. *Var-*
li. j. d. v. ru. *Et* falces dicit ab eodē scriptore vineati-
 ce op⁹ esse ser stirpiale quinqz syluaticę quinqz arbo-
 rarie tres / rusticarie decē. *Per* translationē syluaticū
 dicit potest incultū moribus.

Syluester stris. stre. vel hic z hec syluestris z hoc syluc-
 stre: qd est sylue. *Cirgi.* *Syluestre* tenui musam in-
 dicatis auena. *Aliquādo* dicit quod est in sylua. *Lice.* in
Lel. *Cum* locis ipsis delectemur montuōis syluestri-
 bus in quibus diuitius cōmorant sumus: hoc est locis
 qui in montibus sunt z syluis.

Syluestere est in syluā redigi: seu syluestre aut infructu-
 osas arbores sarmēta ve fieri. *Lice.* in *Lato.* *Quē* ser-
 pentē multiplici lapsu z erratico ferro amputās coer-
 cet ars agricolarū ne syluestat sarmēta: z in omnes

trione parte secum: ab ortu solis terra incognita: ab occasu india extra gangem.

Sinapis is. penul. pro. femi. generis: et hoc sinapi inde dinabile: herba seu semen quod proficit cum tanta acrimonia ut lachrymas citat comedenti. Id autem tritum ad mirro multo ac melle ac vuapassa: necno de fruti paulula coactione gustu sua efficit: nec de crecit si adicias cinnama et cariothales. Col. Hoc sinape dectinat. Sit em: Sinape atq; conuandrumvri fara sunt sua sede imota permanent. Plau. in pseu. genere fevius est. Terit scelerata sinapis cu illis. Wacer. In ter eas quas Pythagoras laudauerat herbas: alle ritur prima laude tribuisse sinapi.

Sinapiu a sinapi: sicut ab alio alliatu. Quidam tamen p y scribunt: sed male.

Sindon velu subtilissimu: vt in euangelio. Et inuoluit eum: in sindone munda.

Sine prepositio semp separatiua et significat absq; vt Sine cerere et baccho friget venus. Est et imperatiuum verbi sino is. vt Sine videamus an veniat he lias ad deponendu eum.

Sino is. fut sita perimetro. Car. Sine is ad pubertatis annos perueniat. Quis compositu est Desino / qd est cello / termino.

Sinope es. pe. pro. vrbs ponti. Tal. Flac. li. v. Assyri os copleta situs itat opima sinope. Hac Dileu co diderit: cuius potentia magna fuit: q classe coparata mari qd intra Cyaneas est imperauit: edificia in vrbe magnifice extrueta gymnasiu et fora et porticus et te pla splendida. Hic Diogene cynicus et Timotheus et patron et Hippilus comicus orti sunt. Est et sino pe nomen regis namidara.

Sinopsis idis. colo: quidam natiuus seu rubrica dicit: q primo apud Sinope inuenta est. Cicru. lib. vii. eaz rubrica sin opic appellauit. de qua Stra. lib. xii. sic scribit: In capadocia nascit ea q sinopica rubrica dicit omniu optima q cu Iberica decertat. Idcirco si nopica appellat q ea mercatores eo deferebat pat q ephesiu emporiu tam celebre esset.

Sinus us. pe. cor. dicit illa pars que est intra pectoris brachiois complexu. hinc sinus veltius appellati sunt: quales erat tuncq; romanor et lapitaa illa supra cinctura. Virg. Sinus collecta fluites. Per transtione Sinus vocant littoza curua ad similitudine si nus et quasi brachis mare amplectentia. Greci κοιλος vocant: a quo curuata ipsa sinuatio dicit. et Sinuatum p sin. Aliqñ su di co cauitas oculo: s. pal pebe vbi lachrymaru coceptacula sunt. ppter quam similitudine. Virg. lib. iiii. Sic effata sinum la thymis impleuit obortis. Aliqñ ponit p quacunq; re fluere ob laxitate atq; capacitatem. Juue. fata re gunt hotes fatu est in partib; illis. Quas sin absco dit. Unde et retia sin vocant. Idem: Impleuitq; si nus. Aliqñ ponit pro velo quod ventis statibus cur uatur: et sinu facit. Idem. Totos pade sinus. Et sin in sacra scriptura locus est in quo abraa cum sanctis patribus vsq; ad christi aduentu perstitit.

Sinuolus a. um. qd habet multos sinus vt mare sinuo sum: vela sinuosa q sin. i. curuationes faciut. Claud. li. j. de rap. Sinuosa draconu mēbra reges. i. nodosa

Sinuas curuo in sinus flecto Virg. lib. ii. Sinuatq; itamēna volumine terga. i. in sinus flectit. Qui. li. ii. meta. Tremule sinuant flumine vestes. i. formantur rugant: vel in sinus colligitur. Clau. lib. j. Leperat et vitreis sinuo iam margine teri Oceanu sinuare va dis. i. nodosum facere. Hinc componit In sinuo / qd proprie significat coniungo et quasi in sinu pono / im mitto / infuso. Iusti. Qui se celeriter officij comitate et obsequedi gratia insinuauit. Lactan. lib. iiii. Descen dens itaq; de celo sanctus ille spiritus dei sancta vir

ginem cuius vtero se insinuare elegit. i. immittere. Idē in eodem. Item surdoru patefactis auribus insinua bar auditu. Plau. in cis. Obsecro quo is homo insi nuauit pacto se ad te: id est: introduxit. Et insinuare est ostendere. Hic ad Rusticu: Totu qd insinua re tibi cupio. Et in prologo Hester. Colētes septua ginta interpretu ordine per hoc insinuare studiose le ctou. Similiter insinuare dicimus non aperte et sim pliciter rem exponere / sed latenter vel caute in ani mum audientis veluti in sinu qd volumus mittere et ingredi facere. Cice. Pu. figulo. Nam et coplectoz eius familiarissimos qui me admodu diligunt / mul tumq; mecum sunt: et in ipsius consuetudinem quam adhuc meus pudor mihi clausit insinua bo. Hinc in sinuatio occulta ingressio: que e epro diu pars qua ar tificiose dissimulanter surrepinus animis iudicuz in causa non satis fauorabili. Idem ad heren. Ergo si fl dem factam putabimus / insinuabimus ad causam. i. per sinu locu dicēdi quem sumptissimus occulte ingre diemur. Sic insinuatus sumitur p conciliato in ami citiam non recta / sed per quoda sinus et quasi diuertit cula intrat in amicitia latenter.

Sinus us. et sinu penul. pro. genus vasis: sicut galeola. Plau. in cur. Hic cum vino sinus fertur. Car. Ubi erat vinu positu in mensa / aut galeola / aut sinu. Vir gi. Sinu lactis et. Quidam accipiut p flasco.

Sinuessa / ciuitas mediterranea Capanie vino sat abū dans quod sinuessanus dicit. De hac Livi. lib. x. In saltu vestino Falernu cōtingente agru. Sinope dicit tur greca vrbs fuisse. Sinuessa deinde a romanis col onis appellata. Stra. li. v. Sinuessa in setino ita est sinu: a quo nome veditur: et prime calide sunt balnee ad egritudines quada accommodatissime.

Singulus a. um. quasi sine angulo: q ea que vnica sunt neque eant constituere angulum. Dicunt autē singuli vnusquisq; per se: hoc est separatim ab aliis. Plau. Et ad singulu video vestigiū. Aug. lib. xii. de ci. dei. dixit: Singulus quisq; homo: vt in sermone vna lite ra: ita quā elementū est ciuitatis et regni quātalib; terraru occupatione latissimi.

Singulare qd est vnicum excellens: et tam in malum q in bonu sumitur. Cice. pro Silla. De singulari ima nitate et crudelitate pcedit.

Singularim / multi separatim et vnusquisq; per se. Cecila. Primu malo publicos singularim gratias agere.

Singillatim a singulo / idem qd singularim. Lucil. Sing illatim vnusquisq; nostru mouetur. Sue. in Augu. Atq; etiā singillatim e certo genere hominu libetes ac pro facultate quisq; pecunias contulerunt. Hora. lib. Ser. per sincopē dixit: Et veni corā singillatim pauca locutus. Terius legit singularim.

Singulariter / vnice / excellenter.

Sinistra / man / leua: a sino is: q gerere nos dextra ma nu que aprio est: sinat. Sinistru autē quātū ad angu ria pertinet / significat prosperu / q nos agere aliquid sinat. Aliqñ dicit aduersum / mortu. Virg. li. j. geo. Arbozibus fatiq; notus pectoris sinister.

Sinistro / sum aduersum / significat dūs sinistra partē

Siphones penul. pro du. canales tibi fistule: per quas vrgente spiritu aqua vel alius liquor emittit: a sono vocis dicit si si. Unde illud Juue. Effugitq; deq; lon gis siphonib; implet. Pl. lib. ii. De aqua in summa tu ga erūpēte quo spiritu acta et pondere terre pressa siphonū mō emittat. Tales sunt i fontib; manu fabre factis in quibus sunt hmoi lingue plures pminētes et aquas plurifaria euomētes. Pl. ad apollinarē. In hoc fonte crater circa siphonculi plures miscēt iucū distimū murmur. Est autē siphonculus diminutiua a siphone: et accipit p exigua fistula ex gre vel marmo re alia ve materia ex qua aqua exilit e fonte.

Siphnos/insula in mari egeo in qua auri et argenti fodine erant. ut Herodo. ait.

Sipos. spargo. Hinc sunt composita Dissipos, quod est de struo. Cice. Marcel. Habem etiam ratione rei familiaris tunc quia dissipari volumus. Aliquando dissipare est dispergere/diulgare. Col. l. ii. Humosque quos ad verfuram plerumque tracte faciunt/crares dissipabim. In sipo/inicio/intus iacio. Cato. de re rusti. Pulvez panice sic coquito/libra alic in aqua indito ut bene madeat id infundito in alveo paruz eo casei recentis p. iij. mellis p. v. ouis vni omnia vna permisceto: bene ita insipito in aula noua. Ob sipo: de quo alibi.

Sipontum/vbs Apulie iuxta garganum monte a Dio/mede edificata: que et sipus et a grecis ob multitudinem septiaz qd ibi capiunt Septius septatis dicitur. Hinc Sipontinus a siponto et septintinus a septiate.

Siquidem habet accerum in antepenul. Componiturque ex si et qd: quis si per se producat/ibique correpta sit: nec significatione partium habeat ex quibus componitur. Significat enim na seu: quonia. Cice. Dolobelle. Statulor baijs nris: si qd dicit scribis salubres repete face sunt. Dicitur et pro si certe dubitativa conuentione. Plinius. Cice. Nam et robur et soboles militum interit: siquidem que nunciatur vera sunt. Col. in prefatione. Accedit huc qd ille quem nos perfectum esse volumus agricolam: si quidem artis consummare sit id est si vere. Quidem dupla esse putant: sed vna dictione ostendit. Quia in eodem significato vntur prima breuius: quod non accideret nisi esse composita. Que mihi ventura est si quidem ventura senectus. Cum desit numeris ipsa iuuenta suis. Et Calla quoque sic legit: sed duas particulas censet: vera autem lectio est si qua est.

Siquis alius/elocutio ornata: ut cum dicimus: Carro docus est si quis alius: hoc est prout quispiam alius docus reperiri potest. Sicut in Claudio. Siquem alium et se liberum esse.

Siren et sirena monstrum maris ab sireny quod connectere vel retinere significat: vel a sirena catena: eo quod libidinibus vinculis sirenes fuerint. Sunt et qui hoc nomen ab sireno trabo deducant. An siue quida per i latinum quida per ypsilon scribant. Hiero. in prologo Iohis. Et nos ad patriam festinantes motiferos sirenarum cantus surda debemus aure transire. Fuerunt autem Sirenes/Archeioi et Calliope filie orae et puerbetenus virginis: reliqua parte corporis pisces sicutum litus incolentes: quarum nomina fuerunt partem nopolysgia et leucosia.

Sirus/stella in ore leonis perniciofa. Continet enim canis decem octo stellas. Luc. lib. i. Rapidus qua sirius ignis exierit. Sta. lib. i. syl. Hec calido latrauit si ruis astro: ductu nomen astro tou seireny bio quod per estu precipue canes faciunt: quo tempore plerumque in rabiem conuertitur. Vel astro tou seireny: quod est are facio: quia tunc maxime scitatis est animibus ac fontibus deficientibus. Vel dicitur sirius a logo tractu quonia magnitudine sua tria signorum spatia occupare videtur. Hec annis omnibus: ut inquit Ser. dicitur circa viij. kal. Iulij noster Suidas seireny ekalou vne πτορμαστωρ απαστωρ. Et subdit solis sirij dicitur: et omnia altra nominari siria seireny tou kyra o te de kai tou hliori vukoos de paria saasora seiria ley ei etiam ex auctoritate eliani dicitur quod sol dicitur potest sirios et sirij kai seireny o hlioros o de kai seirenos.

Siri defossiones terre in modum puteorum vbi transmarine pronuncie loco horreorum frumta defossa seruant: ut Col. lib. i. et Carro de re rusti. scribant. Sirmi iunci fragiles palustresque sunt: nec in fructu vnde vbi aut caulium siue herbarum genere numerantur.

Et his tegunt domus et tegetes sunt bis velificat in pado nautici: et dicunt storee. Dona. Sarpus sine nodo et lenis iunci species palustris res. Hinc factu est prout vbi. Modum in sarpo queris: de his qui in rebus claris atque apertis difficultate faciunt. Hiero. ad Damas. Qui inimicus est etiam in sarpo nodu querit. Sarpus etiam dicunt nodosa poemna et implicata instar vntu capolatim sarpa ut enodari non possint. Hel. lib. ij. Que greci enigmata/latini sarpos appellantur. Tales etiam a grecis itide Sypbi vocantur.

Sirpo as. vincio/ligo/inecto/implico a sirpis dictum. Sirpa/qui virgus sirpa: hoc est colligado implicatur in qua steruus/aliud ve simile vebif iugmetis. Suid. In plautro sirpa lata sunt. Cato. Crates sesternarum as vimine coctas appellat sirpas. Sirpa/simulachra vocat. Suid. li. v. fast. Duo vimineis argeas sirpa doia quassa.

Sirpicula/falces quibus in sirpandis: hoc est ligandis vineis vtuntur ad amputanda superflua ligamentorum. Car. Falces dicunt vineaticae opus esse sic: sirpicule quinq. Et etiam dicunt sirparie falces.

Sirpicula/caulium vel quod de spinis confectus est vel quod verius videtur a sirpando.

Sisamus teste Homero/sunt vbs Daplagonie. Suer/herba cuius radice olim nobilitauit Libero flavo gitans ea omnibus annis a germania.

Sisapo penul. cor. locus in hispania vbi minium celeberrimum nascebatur. Unde et sisaponesis regio. Plin. lib. xxiij. Celeberrimum minium ex sisaponesi regione berbica minario metallo.

Sisyphus penul. core. fuit goli silius qui ob latrocinia a Thebeo feruo occisus: et hac pagna apud iferoe asfici: ut grande saxum supra montes portare coactus: cum ad apicem deduxerit/continuo ad ima relatur. Unde Suid. lib. iij. meta. Aut petis aut yges rediturum sisyphes saxum.

Sisto is. sicuti supinum non habet/significat stare facio seu retineo: ut sitte gradum/sitte lachrymas. Plin. San. quis profluuium sicuti herbe ponia semet rubra. Suid. dog silitere significat presentare: quasi silentia corporis exhibere/coparere. Dicitur ab eo quod eo non tunc coparere quis debet/sed etiam manere. Cice. ad atticum. Des opera id quod mihi affirmasti: ut te ante Calp. Ianuarias vbi quis crimis sistas. Idem: Gas factus est alter stitendi: ut si ille non reuerteret mouendum esset sibi. Quandoque est confirmare/corroborare: ut hromam magno turbante tumultu sistet eques. Stro tam men steti statui facit. Unde statos non autem a sisto: ut quida putarunt: cum teste Priscia. nullu habeat supinum: nec vllu vocabulu a sisto profectum legam. Nam si supinum haberet non statum sed stitum esset: quonia eius presentem non steti est: ut Priscia. quosdam vel le dicit: nec statui ut ipse sentit: quonia tunc statum supinum faceret/sed stiti est: si Bellio credimus ita dicitur. In libro vetere. D. Caronis qui inscribit contra Liberti epulem scriptum quidem sic erat. Quid si vadimonium capite obuoluto stitisses? Recce ille stitisset scripsit sed falli et audaces emendatores excrui: pros per libros stitisses fecerunt tanquam stitisses vanuz et nibili verbu esset quoniam ipsi neque et nibili sunt qui ignorant stitisses dicitur a Latone: quonia stiteretur vadimonium non staretur. Itaque cum supinum huius verbi si habet conueniat esse stitum non statum ita constat statos a statu non a stitu esse formatum: preterea cum nullu vocabulu a sisto descendat: multa do a sto nemini dubium esse debet quin sisto supino careat. Hinc enim stabilis/stabilis/stellus/staturus et multa alia. Nec quia Romulus orauerit Jouem et suorum iuga sistere: et statos Jouis templu iouerit: idcirco a sisto statos est. Non enim dicit Livius. propterea quod Romulus

precatus est Jove ut suos silleret: inde iouē sitorē
 appellatū: nec Romulus iouem sitorē appellatu
 rum si suos silleret: sed ait: Dic ego tibi templū sta
 tori Joui. i. qui es sator: propria virtute stans: et rez
 stabilior: tanq̄ stabilior nostro futuro tēplū qd̄ mo
 numentū sit posteris tua p̄sentia p̄seruata esse vobez
 voueo. Nam q̄ Romulus dixit fugā sedā sille: non
 sic accipiendum est q̄ precatus sit iouem: vt suos so
 lum silleret (hoc est iudicū foret) sed vt sic silleret:
 vt in sabinos ipugnatēs ac insectatēs starent: illisq̄
 resisterēt. Qd̄ Luuius eodē loco tāgū cum ait. Nec
 precatus velut si sensisset auditas preces hic inq̄t ro
 manis Iuppiter optimus maxime resistere atq̄ ite
 rare pugna iubet. Resistere romani tanq̄ celesti vo
 ce iussi. Hoc etiā Licet. lib. j. inuec. pp̄re poluit: Tu
 iuppiter qui iisdē rebus quibus hęc vobz condita au
 spicijs a Romulo es cōstitutus: quē satorē huius vr
 bis atq̄ imperij vere noīamus: hunc et huius socios a
 tuis aris / ceterisq̄ tēplis ac rectis vrbis a iugibus
 a vita fortunisq̄ cuius omnīu arcebis. Et lib. iij. de fi
 ni. Ad seruandū genus humanū natura incitant atq̄
 etiā iouē tū op̄ omīa maximā dicitur: cūq̄ eū salu
 tarē hospitalē satorē hoc intelligi volumus salutem
 hominū in eius esse tutela. Et bis cōstat Jovē cognō
 minatū satorē fuisse nō a sillerēdo: vt Calla dixit: sed
 a stando: quia cum stare solus putaret aduersus tē
 plo sibi dicato tanq̄ vrbis Romę romanisq̄ populi
 stabilitor: vt ibi pro tutela romanorū veneratus sta
 rer hospitalis: eo q̄ romanos aduersus sabinos sta
 re fecisse crederet. Quod et pater meus Aug. lib. iij.
 de ciuitate dei. paucis verbis complexus est dicens:
 Hic tamē Romulus de suozū virtute desperans iouem
 orauit vt starent: atq̄ ille hac occasione nomen
 satoris inuenit. Nec mirū si a sto sator: sit: quonia
 stare est virozū fortiter pugnantū: vt apud Plau. in
 am. Si in fugā se tū nemo cōuertit: nec recedit loco
 quin statim rem gerat animā omittunt prius q̄ loco
 demigrent: quibz vt iterat iacet obrinetq̄ ordinē.
 A sisto sūt cōposita Absisto: assisto: qd̄ est p̄sentem
 me exhibeo siue corā me firmo. Teren. in adel. Accē
 de hac parmeno nimis istoc abisti. Hic p̄pter hęc
 assiste. Virgil. Ac libiq̄ citus affinit ois. i. p̄sentavit.
 Cōsisto: circūsito: desisto: exsisto: insisto: obfisto: persi
 sto: duro p̄seuero. Apul. Cum me rogassent an in p̄
 posito persisterēt. P̄sisto: antefisto: resisto.

Sistrā / musicū instrumentū: hoc est cornu recuruū pecū
 stare egyptiorū quo vtrūq̄ in istis sacris arguti et
 sonozū dum percuteretur. Quid. Per tua sistrā p̄
 cor per anubidis ora verendi. Apul. Ereis et argen
 teis et aureis sistris argutum tinnitū confrepentes.
Bar. Si q̄s plorator collo tibi vermula p̄det: hęc
 quatit tenera garrula sistrā manu. Hoc tamē instru
 mentum apud egyptios vicem tubę exhibebat. Vir
 gilius: Patrio vocat agmina sistro. Inde a martiale
 dicitur Sistrata tuba.

Sitaces / auis que alio noīe p̄stracus et papagallus dicit
 tur. Pl. India autē hęc mittit sitacem / vocant viridē
 toto corpore: totoque tū minato in ceruice distinctā.

Sitarchia / vas repositozū siue face vel pera in qua po
 ni consuevit abus. s̄top enim abus. Hiero. libro. j.
 Regū. Panis defectū in sitarchijs nostris et spozū
 lam non habemus.

Sitomera / mensura frumenti ad largiendā.

Sironia / regio littozalis macedonie versus Thermo
 pontū: in qua mōs est sibon nituosus. Virg. Sibon
 miasq̄ nitues hyemie subeam? aquosē. Hoc etiā no
 mine dicta fuit Thracia: vt inq̄t Hel. lib. r. Unde spi
 rat aquilo: quonia ad septentrionē exposita. Quid.
 Et sibonio aquiloni.

Sitis / proprie bibendi appetitus. Per translationē po

nitur pro nimia auiditate cuius rei. Plancius. Tu
 pio te amplecti: neq̄ aliter scim iamdu conceptā se
 dare possum. Hinc sitio is. Iusti. Satiare inquit san
 guine quē sitiisti. Huius diminutiū est Sitacula.
Siticulosus / qui semper sitit. Inde Adria. Siticulosas
 vocat Apuliam.

Sitibundus / abunde sitiens.

Situla / cista qua populi suffragia in creandis magistratibus
 legibusq̄ ferendis colligebātur. Plau. in cas.
 Sotitia illa in situla. Situla etiā vas ad hauriendā
 aquā acōmodā q̄ aquā sicut. Idem: Si hanc situlā
 accepero / omne illi pureo animā intertrahero. Huius
 diminutiū est Sitella. Licet. pro Lorne. Nec ma
 ius est legere codicē cum intercedat q̄ sitellaz ipsam
 cum ipso intercessore deferre.

Situs a. um. posticus. Et sitū est quicquid loco suo post
 eum non euerit. Teren. in adel. In quo nostrę spes
 opesq̄ omnes site erant.

Situs us. lanugo ex humore creata que sit in locis solē
 carentibus. Dona. exponō illud Virg. li. vii. Sed
 te victa situ / sic scribit: Situs est corruptio ex humo
 re et diurnitate praxia qua deteriores sūt species
 vno loco et prolixo tēpore cōstituta. Vicit. situ quasi
 que semo esset / et nihil agēdo corrupta. Solet autē in
 locis situlentis odor quidā reter et aspernabilis olfa
 ctantiū nares offendere: qui et ipse situs dicit. Plin.
 li. xj. Desimū esse crocū qd̄ sitū redolet. Seder etiā
 situs in vultu / capite: totoq̄ corpore et habitu: p̄fer
 tim in opū qualem Luc. describit: sēda situ macies.
 Hunc etiā pedozū dicitur. Col. lib. v. Vitibus siti
 dedit. Itā dō mulcus qui more cōpedis crura vitū et
 vineta cōprimit situs et veterno macerat: ferro di
 stringendus et radendus est. P̄terea situs dicit lo
 ci qualitas: vt de situ sycularū. Virgil. lib. j. geoz.
 Et segnē patiere situ durecere campū. i. sicut stat.

S Ante D

Smaragdus / gēma qua oculoꝝ acies recreat quo nihil
 viridius. Hinc smaragdinus a. um. pe. co. Suidas.
 σμαραγδος θηλυκος λεγεται οτι λευκος
 λιθου πολυσι μοι ελεγχος δε βραβαιοισσ
 ησ θεοσβερασ και λοιπα.

Sigma tis. dicit omne illud qd̄ purgat: ab σμῆχω
 purgo / abstergo. Et est generale nomē quo medica
 menti omne significat: qd̄ valet ad emaculādā faciē
 et abstergenda corporum dehonefācta. Hiero. in
 Dan. Afferte mihi oleū et smigmata.

Smignia a. um. Trius Smignia efficacitā smigmat.
Smilar / arbor quā latini tarum vocant. Est et gen^o ber
 be bedere similis densis geniculate caulibus spinosē
 fruticosē ramis folio herbaceo flore candido olente
 liliū. Qui. li. iij. me. Et crocon in paruis versum cū
 similace flores. Sunt qui similacem antophozum cū
 cant quasi seipsum ferentē. Hinc Smilaceus a. um.
 quod est factū ex similace.

Smyrna / vrbis in minorā asia: quā silius Deles circū
 fuit. Hanc Thebesus Thebalus in memoriā vrozis
 sue que smyrna vocabat / extruxit. Et hac Homerum
 ozum habuisse quidā existimant.

S Ante O

Soanes / populi Asię caucasi extreme obtinentes: sicut
 Strabo refert. lib. rj. Qui ducta hominū militia co
 gunt exercitum.

Soboles / successi o: ab olescendo. i. crescendo dicta.

Sobrius / dicit homo sane mentis: quasi separatus ab
 ebrio. Teren. in an. Tu pol homo non es sobrius.

Sobriini / duarum plurium ve sorozum filij quasi sorozū
 ni Patruelles patruozum filij: id est duoz aut. pluriū
 fratrum filij.